

РЕШЕНИЕ

№ 99

гр. Шумен, 06.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ШУМЕН в публично заседание на двадесет и първи март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Азадухи Ов. Карагъзьян

при участието на секретаря Силвия Й. Методиева
като разглежда докладваното от Азадухи Ов. Карагъзьян Гражданско дело № 20223600100225 по описа за 2022 година

Иск с правно основание чл.67 пр.2 от СК.

В исковата си молба ищецът И. Д. Д. , твърди ,че с ответницата С. П. Д. доскоро били във връзка помежду си, доближаваща се до понятието фактическо съжителство. Двамата се запознали през 2016г., като около шест месеца след това са заживели заедно в къща, собственост на дядото на И. Д. в с. С....., намиращо се на 7 км от П... По време на това им съжителство се родило детето Д. И. Д., роден на 12.11.2021 г., с ЕГН *****. И. Д. бил вписан в удостоверението за раждане на детето Д. Д. като баща въз основа на извършено от негова страна припознаване на роденото дете. У него е било налице вмененото му от С. Д. заблуждение, че той е биологичният баща на бебето. Предвид последвалите събития И. Д. счита, че тя през цялото време съзнателно го е заблуждавала относно неговото бащинство. Причината за това е, че непосредствено след раждането, С. Д. е напуснала заедно с детето дома, в който са живяли заедно с И. Д. и е отвела детето в друг град - Ш., откъдето е тя и където живеят родителите й. След раждането на 12.11.2021 г. майката С. е поискала да бъдат изписани тя и бебето от болницата, преди официално медицинските лица да разрешат изписването, т.е. тя е напуснала болницата с бебето по нейно настояване срещу подпис. Така тя и детето се

прибрали в дома в с. С... на 15.11.2021 г. Майката на С. пристигнала за изписването на бебето и също била в дома на И. Д.. На 20.11.2021 г. С. тръгнала заедно с детето за Ш., при родителите си, като е обяснила на И., че ще постои 1-2 месеца при тях, за да ѝ помагат, с което той се съгласил. Оттогава изминал немалък период от време - от 20 ноември до момента. През цялото това време страните поддържали все пак контакт, като междувременно тя информирала И., че „ще постои до пролетта“. На 27.04.2022г. тя подала искова молба пред Районен съд Шумен срещу И. Д. за плащане на издръжка за детето, което е затвърдило у И. Д. породилото се съмнение относно предполагаемото негово бащинство. През времето, през което двамата били заедно, ищцата редовно не се прибирала у дома вечер, често отсъствала без да дава подробни обяснения за отсъствието си. Почти всяка седмица по веднъж оставала за през нощта в П.. „да преспи у приятелка“. Този факт, съчетан с факта на последвалото бягство от дома на доверителя ми, го навеждали на единствения логичен извод, а именно, че той не е биологичен баща на детето, което същата е родила и по отношение на което същата е предявила иск за родителски права, издръжка и определяне на режим на лични контакти за бащата. Ответницата през цялото време на бременността си и след раждането на детето съзнателно е заблуждавала И. Д., че е баща на детето, но целта ѝ явно е била друга - да има кой да плаща издръжка за детето. Веднъж съобщила му, че е баща на детето, т.е. създавала съзнателно у него невярна представа, тя умишлено е поддържала у него тази заблуда, с користна цел. В резултат на умишленото въвеждане в заблуда на И. Д. от страна на С. Д., същият извършил акта на припознаване на роденото дете, т.е. налице е пряка причинно-следствена връзка между въвеждането в заблуда и поддържането ѝ и припознаването на детето. Ако И. Д. бил бащата на детето, защо тя би отвела „сина“ му далеч от него, далеч от дома му, а това именно е дома в който дотогава са живяли? В този дом, била обзаведена специална стая за бебето, за което И. закупил мебели и останалите необходими принадлежности. Заплатил е и 1200 лв. за раждането и болничния престой. По време на разговори с него, докато вече била в гр.Шумен поставяла условие, да бъде прехвърлена на нейно име къщата, в която са живяли или да застави родителите си да прехвърлят етаж от тяхната триетажна къща /също в с. С.../ или да купи апартамент, защото в противен случай няма да види детето. В разговор по телефона такива искания към И. Д.

са поставяни и от бащата на С.. Тези нейни действия, а също и от страна на родителите ѝ, категорично свидетелствали за намеренията на С. по отношение на И. Д., а именно че исканията ѝ към него са само материални, при това ако може в по-сериозни измерения. А самата тя е отвела детето далеч и нямала нагласа да се върне. Дори била направила регистрация на настоящ адрес за себе и детето в гр. Шумен, което доказала липсата на намерение от нейна страна да се върнат в дома на И.. Близките на И. Д. се отнасяли добронамерено както към С., така и към родителите ѝ, старали са се да осигурят всичко необходимо за нея и бебето, организирали са тържество по повод раждането на детето. Също така майката на С. е дошла в дома им, когато се е родило бебето. Всичко това не кореспондирало с отношението на С. Д. към И. Д. и близките му. Всички нейни думи и действия в тяхната съвкупност обуславяли наличието на целенасочено въвеждане в заблуждение на ищеца за това, че той е баща на детето, в резултат на което И. Д. считал , че се е заблудил и е извършил припознаването поради съзнателно въвеждане в заблуждение от страна на ответницата, с което е извършена измама спрямо него.

Предвид гореизложеното ищецът моли съдът да постанови решение по силата на което да се унищожи припознаването на роденото от С. П. Д., ЕГН: ***** дете Д. И. Д., ЕГН ***** извършено от ищеца ,поради порок на волята , както и да се постанови да се извърши промяна в акта за раждане на детето като в същият се впише „баща неизвестен“ и да бъдат променени бащиното и фамилното име на детето от И. Д. на С. Д..

В съдебно заседание ищецът ,чрез пълномощника си адв.В. П. от ШАК моли съдът да постанови решение при съобразяване с заключението по назначената и приета СМ ДНК експертиза .

Ответницата С. П. Д., действаща ,чрез пълномощника си адв.М. А. от ШАК е депозирала отговор на исковата молба с който оспорва предявения иск като неоснователен.Обстоятелствата, на които се основавал, не отговаряли на действителността и на фактите. В действителност с ищеца били заедно от 2016г., двамата живеели на квартира, която заплащали по равно, след което се пренесли в къщата в с. С.... Непрекъснатата намеса на майка на ищеца в съвместният им живот, създавала предпоставка за разногласия между тях. Написаното в исковата молба не отговаряло на действителното положение.

Твърденията, че всяка седмица тя оставала да спи при приятелки не отговаряло на истината. До септември 2021 г. работела в гр. П., като заместник управител на Т Маркет /верига хранителни магазини/ и съответно спазвала работното си време. Когато била втора смяна, която приключва в 10ч., лично ищецът идвал да я вземе с колата. Протичането на бременността й било нормална. След раждането на детето била в стая с друга родилка, а нейното бебе плачело денонощно. Поради това, поискала да бъде изписана по рано, предвид че била с детето в добро здравословно състояние, за което лекарите не се противопоставили. Никога не му вменявала каквото и да било за да припознае детето им, той много добре знаел че детето им Д. И. Д. роден на 12.11.2021 г. действително е негов син. Невярно било и твърдението на ищеца, че тя напуснала дома в който са живели и отвела детето в друг град - Шумен, където живели нейните родители. Тя си тръгнала, поради това, че ищеца и родителите му изгониха майка й с обидни думи. Това много я наранило. Ищецът никога не й предоставял парични средства за отглеждането на детето, обаждал се да се интересува как са, но в последствие разговора преминавал в спор, относно неговите и нейните родители. От месец декември 2021 г. до настоящият момент ищецът не бил виждал детето. Предвид нуждите, които имало детето и обезщетението, което получавала я принудили да подаде иск в ШРС за родителски права и издръжка, като предложила един балансиран режим на срещи, определен така, че да обслужва преди всичко нуждите и интересите на детето. Така определения режим съответствал на възрастта на детето и бил съобразен с неговия интерес. Твърденията на ищеца, че не бил баща на детето Д. И. Д. роден на 12.11.2021 г., не отговаряли на истината.

В съдебно заседание поддържа отговора и моли съдът да отхвърли иска и на адв.М. А. да се присъди възнаграждение за процесуално представителство за оказана безплатна адвокатска защита на ответницата на осн.чл.38 ал.2 от ЗА.

Ответникът Д. И. Д., чрез назначеният му особен представител адв.Н. П. Д. от ШАК, заявява, че не може да вземе становище по иска, тъй като било налице противоречие между обстоятелствената част на иска и петитума. Моли съдът да постанови решение с което по най-добрият начин да се защитят правата и интересите на малолетното дете. В съдебно заседание адв.Н. П. Д. моли съдът да отхвърли предявеният иск като неоснователен и

недоказан

От събраните по делото доказателства и от становищата на страните ,преценени по отделно и в съвкупност ,се установи следното от фактическа и правна страна: Видно от приложеното удостоверение за раждане №0020210925 издадено от Община П.. детето Д. И. Д. е родено на 12.11.2021г. в гр.П.. от майка С. П. Д. и баща И. Д. Д. . Между страните не е спорно ,че са съжителствали заедно в периода от 2016г. до 2021г., след което страните се разделят и ищцата и роденото от нея дете Д. заживяват в гр.Ш. . Не е спорно и че ищецът е припознал детето Д. , видно и от представеното от него заявление за припознаване от 15.11.2021г. От показанията на разпитаният по делото свидетелка на ответната страна С.И.И. се установява ,че бащата имал съмнения ,че детето не произхожда от него и искал да се извърши ДНК експертиза.

От заключението на вещото лице по назначената СМЕ за установяване на родителски произход чрез ДНК анализ, след като са били взети биологични проби от страните по делото С. П. Д., И. Д. Д. и детето Д. И. Д. и същите са били изследвани се установява ,че И. Д. Д. не се изключва като биологичен баща на детето Д. И. Д. при майка С. П. Д. и крайната вероятност за бащинство е $PP=99.99\%$.

По делото не се ангажираха доказателства от страна на ищеца ,че същият е извършил припознаването при порок на волята , а именно поради измама от страна на ответницата, като се установи , че детето Д. с категоричност произхожда от ищеца И. Д. Д. и той е неговият биологичен баща.

При така установената фактическа обстановка съдът счита ,че предявеният от ищеца иск с правно основание чл.67 пр.2 от СК съдът да постанови решение по силата на което да се унищожи припознаването на роденото от С. П. Д., ЕГН: ***** дете Д. И. Д., ЕГН ***** извършено от ищеца И. Д. Д., поради порок на волята-измама е неоснователен и недоказан и следва да се отхвърли.

Съобразно изхода от спора следва ищецът да се осъди да заплати на адв.М. Б. А. от ШАК в качеството ѝ на пълномощник на ответницата С. Д. адвокатско възнаграждение за оказана безплатна адвокатска защита на основание чл.38 ал.2 от ЗА вр. с чл.38 ал.1 т.2 от ЗА за настоящата

инстанция в размер на 1200лв., определено на осн.чл.7 ал.1 т.3 от Наредба №1 от 9.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Водим от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявеният от И. Д. Д. с ЕГН ***** от с.С.... ,действащ ,чрез пълномощника си адв.В. П. от ШАК срещу С. П. Д. с ЕГН ***** с постоянен адрес с.С.... и настоящ гр.Ш.... и Д. И. Д. с ЕГН ***** с постоянен адрес с.С.... и настоящ гр.Ш.... , с особен представител адв.Н. Д. от ШАК иск с правно основание чл.67 п.2 от СК да се унищожи припознаването на роденото от С. П. Д., ЕГН: ***** дете Д. И. Д., ЕГН ***** извършено от ищеца И. Д. Д., поради порок на волята-измама като неоснователен и недоказан.

Решението подлежи на обжалване в двуседмичен срок от съобщаването му на страните пред Апелативен съд гр.Варна .

Съдия при Окръжен съд – Шумен: _____